

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De institutis coenobiorum

Cassianus, Johannes

[Basel], nach Sept. 1485

Liber nonus de spiritu tristicię

[urn:nbn:de:bsz:31-306702](#)

Liber. VIII.

I exerūt scripture volēt somitē iracundię omnimodis amputare. nullāq; idignationis occasionē penitus refuare. ne dū iutēm irasci cū causa. etiā sine causa ira scendi nobis intromittat occasio. Finis enim patientiē i irascendo iuste. s; pene nūtus non irascendo cōsistit. Licet a qui busdam hocipm quod dicit sine causa ita interpretari scia. q; scz sine causa irascatur is cui expetere vltionem irato non liceat. Meli? tñ est ita tenere. vt z nouela exemplaria multa z antiqua omia innenunt esse pscripta.

Remedia quibus iram de coribus nostris eradicare possumus.

Cap. xxi. **q** **A**ppter athleta christi legitie decertantez iracundię molra dicit oportet euellere. Cuius morbi hec erit medicina pfecta. vt primi tas credamus nullo mō sine iustis sine i iustis ex causis licere nobis irasci. sciennes nos discretiōis lumen. rectiq; cōsilij firmitatem. ipam q; honestatē. iusticie moderamia. ptin amissuros. si pncipale cordis nři lum̄ eius fuerit tenebris obsecratū. Tum deinde puritatē mens noſtre mox purbandā. templiq; eaꝝ sancti sp̄is effici omnino nō posse. iracudie in nobis sp̄ū cōmorante. Postremo vt cogitemus nequaq; licere nobis orare. nec iratos fundere pieces ad teū. Et p omniō incertū statū cōditionis hūanę pre oculis habentes. quotidienos credamus e corpore migraturos. nibilq; nobis cōtinēta castitati. nibil abrenūciatiōe oīz facultatum. nibil diuitiarū contemptu. nibil iuniorū vigiliarūq; laborib; conferendum. quib; ppter iracundiam solā z odium ab vniuersitatis indice supplicia promittuntur eterna.

Explicit despūre liber octau?

Incipiunt capitula libri noni de spiritu tristicie. **La. primū**

Proemium.
q; Qua cautioē morbus tristicie sit cyrandus.

Lapitula

- vij Quā cōparationē habeat aia q; tristicie morbis tenoratur
- vij Unde vel quib; modis tristicia gignatur
- v Q; non alio z sed nřo vito comotiones excitentur in nobis.
- vi Q; nullus repentina lapsu coru at sed paulatim p longaz incurrā recidens pereat.
- vij Q; non sint fratrib; deserēda cōfornia vt perfectio conqueratur sed patientia in giter excolenda
- vij Q; si mores nostros emendatos habuerimus possit nobis cum omnibus conuenire
- ix De alio genere tristicie qnod desperationem salutis importat.
- x In quo tantummodo sit nobis tristicia utilis
- xi Quemadmodum discernatur q; sit utilis ac fm deum tristicia z qu; diabolica atq; mortifera
- xii Q; absq; illa salutari tristicia que tribus modis generatur omis tristicia tanq; noxia repellēda sit.
- xiiij Remedia quibus tristiciā de coribus nostris exterminare possumus.

Explicit capitula.
Incipit liber nonus de spiritu tristicie. **La. primū.**

Binto
nobis certamē edaq; tristicie sti muli retundēdi sit. Quę si pas sim p singulos ī cursus z īcertos ac varios casus obtinendi animū nřm habuerit facultatē. ab oī nos p momenta singula separat diuinę contēplatiōis intuitu. ipam q; mentez ab vniuso puritatis statū deiectaz funditus latefactat ac deprimit. Nō orationes eam explere cuꝝ solita cordis alacritate pmittit. non

Liber. IX. de spiritu tristicie

sacraꝝ lectionū sinit remedijs ūcubare. tranquilluꝝ qꝫ ac mitē fratribꝫ esse non patit. rad cuncta operationū vel religiōnis officia impatientē et aspernū reddit. oīqꝫ pdito salubri p̄silio et cordi p̄stātia pturbata velut amentē facit et ebruiꝝ sensum. frangitqꝫ et obruit desperatiōe peñali. **Dua cautione morbus tristicie sit curandus.**

Viamobrem nō mi. **L. iij.** Quore prospectu si spiritalis agonis certamina legit̄e cupimus desudare. hic qꝫ nob̄ curandus est morbus. Sicut eni tinea vestimento et vīs ligno. ita tristicia viri nocet cordi. Saḡ euident̄ ac p̄prie vim nori huiꝫ ac perniciosi vitij sp̄s diuinus expressit.

Dua comparationē habeat aia q̄ tristicie moribus deuoratur.
Vultimēti nanq̄ ti. **L. iij.** Vnearū esu attactum. nulliꝫ preciū vel honesti usus poterit ultius habere cōmerciū. itidem qꝫ lignum vīmibus exaratum. nō iam ad ornatum vel mediocris edificij. sed ad cōbustionē ignis merebit̄ deputari. Ita igit̄ et aīma q̄ edacissimis tristicie moribꝫ deuorat. i. utilis erit vel vestimento illi pontificali. qđ vnguentū sp̄ssancti de celo descendens p̄is in barbā aarō. deinde in orā suam solere suscipere sancti. **D**auid vaticinio philt̄ fī illud. sicut vnguentū in capite quod descendit in barbam aaron. quod descendit in orā vestimenti eius. Sed nec ad structurā templi illius spirital atqꝫ ornatū poterit p̄tinere. cuiꝫ paulus architectus sapiens posuit fundamenta dicens. **G**os estis templū dei et sp̄s dei habitat in vob. Cuius q̄lia sint ligna. sponsa describit in cātico cantico. trābes in q̄esnīe cyphī. tigna domorum nostrarū cedri. Et idcirco huius ceniodi ad templū dei lignoꝫ genera delegūt. q̄ sunt et bone fragrātie et imputribilia. q̄qꝫ nec corrupteles vetustatis. nec esui vīniū valeant subiacere. **U**nū vel qb̄ mōis tristicia gignat. **L. iij.**

Tonunq̄ tñire p̄cedent̄ vitio subseq̄ seu p̄cupiē lucrūe cuiꝫ dam minus indepti generari solet. cu se hārū rex quadā sp̄e mēte concepta q̄s viderit excidisse. Interdiū vero etiā nullis existentibꝫ causis q̄b̄ ad hāc labem correre. p̄uocem̄. inimici subtilis istictu. tāto repente merore dep̄mit̄. vt ne caroꝫ qdēac necessarioꝫ nr̄oꝫ aduētuꝫ solita suscipe affabilitate possimus. et q̄cqd ab eis cōpetenti fuerit cōfabulatione. platū. in portunū nobis ac superfluum indicet. nulla q̄ a nob̄ reddat eis. ḡta responsio. vniuersos cordis nr̄i recess̄ felle amaritudinis occupante. **Q**nō aliorū sed nostro vitio communitates excitetur in nobis. **L. v.**

Tnde manifestissime cōpbat n̄ sp̄ nobis alioꝫ vitio cōmotio. num stimulos excitari. s̄z potiꝫ nr̄o. q̄ reconditas in nobis metip̄is habemus offensionū causas ac seminaria vitiorū. q̄ cū mentē nr̄am temptationū inter alluerit. in germina cōfessi fructusqꝫ prumpūt. **Q**nullus repentinō lapsu corrūat. s̄z paulatū p̄ lō gain incuria recides peat. **L. vi.**

Tunq̄ eni q̄s alteri vitio lacessitus peccare cōpellit. si repositam materiē delictoꝫ ī suo cor. de non habeat. Nec tunc subito q̄spiaꝫ decept̄ esse credendus est. cum cōspecta mulier forma in baratrū p̄cupiē turpis inciderit. s̄z potiꝫ occultos ac latētes medullitus morbos occasione visus insufficiem tunc fuisse p̄ductos. **Q**non sint fratrū deserenda consortia. ut p̄fectio conquiratur s̄z patiā ingiter excolenda. **L. vii.**

Tdeoꝫ creator om̄ de opificiū sui curationē p̄ oībus noscens. et q̄ nō in alijs s̄z in nobis metip̄is offensionum radices causēqꝫ p̄sistarent. nō deserenda p̄cepit frat̄ p̄sortia. ne vitari eos q̄s lesos a nob̄ vel a quibꝫ nos arbitram̄ offēsos. s̄z deliniri iubescens p̄fectionē cordis nō tam sepaciōe ī

F 3

Liber.IX.

Wim q̄ patie n̄tute conuin. Que fir
me possit, sicut p̄t nos etiā cū his qui
oderunt pacē pacificos p̄suare ita si pa
rata nō fuerit ab his q̄ perfecti ac me
liores nobis sunt facilius giter dissidere.
Occasiones ei cōmotionū ob q̄s eos q̄
bus iungim̄ deserere festinam̄. in cōuer
satiōe hūana deesse nō poterunt, et idcir
co tristicie causas ob q̄s a p̄orib⁹ separa
mur nō euadim⁹ iż mutam⁹. Q̄ si mo
res nostros emendatos habue
rimus possit nobis cum omni
bus conuenire. Lap. viii.

Q Rocrādū itaq̄ nob̄ eit ut nra
p̄ potius emēdere vitia, et mores
corrigere festinem⁹. Que penit
dubio si fuerint emēdata, non dicam cū
hoīb⁹ h̄etia cū fer⁹ et beluis facillie nobis
p̄ueniet, s̄m illud qđ in libro b̄ti iob dī.
Bestiæ n̄tate pacate erunt tibi. Extr̄
sec⁹ q̄ppe venientia nō verebim̄ offendī
cula, nec vlla poterunt scādala nob̄ deso
ris inferri, si in nobis metipis intus radi
ces eoz recepiē in sereteq̄ nō fuerit. Dar
enī multa diligentib⁹ nomētum dñe, et
non est illis scandaliz⁹. De alio gene
re tristicie quod desperationez
salutis importat. Lap. ix.

Q Uætia aliud detestabilis tri
sticie genus, qđ nō correptioez
vite nec emendationē vitiorū,
s̄z p̄nicioſiſſimā desperationē aīcīnīcīt
delinquenti. Qđ nec cayn fecit post fratri
cidiū penitere, nec iudā post traditionez
ad satisfactionis remedia festinare, sed
ad suspicdiū laquei sua desperationē p
tranit. In quo tātūmō sit nobis
tristicia vtilis. Lap. x.

T H̄eo q̄ vtilis nob̄ vna retatu⁹
tristicia indicanda est, cū hanc
vel penitundine delictoz vel de
ſiderio pfectiōis accēsi, vel future b̄tū
dinis p̄eplatione cōcipim⁹. De qua et
b̄tū ap̄ls. Que s̄m deū est inq̄t tristicia
penitentia ad salutē stabile opat, seculi
aut tristicia mortē opat.
Quemadmodum discerna.

tur q̄ sit vtilis ac s̄m deū tristi
cia et q̄ diabolica atq̄ mortifera

E Ed illa tristicia q̄ pe Lap. xi.
nitentia ad salutē stabile opat
obedientis est, affabilis, hūilis man
sueta, suauis ac patiēs, vt pote ex dei cha
ritate descendens, et ad omniē dolorē cor
posis ac sp̄us p̄tritionē, infatigabilit̄ se
metipam̄ desiderio pfectiōis extēdens,
et qđam̄ leta ac sp̄e p̄nctus sui vege
tata, cunctā affabilitaq̄ et lōganimitaq̄
retinet suavitatem h̄is in semetipā oēs
fruct⁹ sp̄ūſci q̄s enumerat idē ap̄ls Fru
ctus aut sp̄us est charitas, gaudiū, pax
lōganimitas, bonitas, benignitas, fides,
masuetudo, p̄tinentia. Hęc nō asp̄ia
impatiens, dura, plena rācore et mero
infructuoso ac desperatione penali, cum
quēcōplexa fuerit, ab industria ac salu
tari dolore frāgēs ac renocās, vt pote ir
rationabilis et intercipiens nō solū oīois
efficiacī, verū etiā vniūlos q̄s p̄dixim⁹
fruct⁹ spiritalis evanescat, q̄s nouit illa
p̄ferte. Q uætia illa salutaris tristi
cia q̄ tribus modis generatur
omnis tristicia tanq̄z noria re
pellenda sit.

Va. ppter absq̄ illa q̄ Lap. xi.
vel p̄ salutari p̄nia v̄l p̄ studio
pfectiōis vel p̄ desiderio sulci
pitut futuroz, oīis tristicia tāq̄ seculi et
q̄ mortē inſerat equalē repellenda est, ac
licet fornicatiōis sp̄us vel philargyrię
v̄lire denīs cordib⁹ penit⁹ extrudenda.
Remedias quibus tristiciam de
cordibus nostris exterminare
possimus. Lap. xiiij.

D Anc ergo p̄nicioſiſſimā passio
nem ita de nob̄ expellere poteri
mus, vt mentez n̄ram spiritali
meditatiōe iugis occupatā futura spe et
p̄eplatione repmissē b̄tūdinis erigā⁹.
Hoc ēi mō vniūla tristicia p̄ generaſ
ue q̄ ex p̄cedenti ira descendūt, sine q̄ a
miliōe luci, vel detrimēti illatiōe nobis
adueniūt, sine te irrogata generāt inu
nia, sine q̄ de irrationali mēt p̄fusionē

Lapitula

- peedit. seu q̄ letale desperationē nobis
iducūt. valebit⁹ supare cū eternaz rez
ac futura ⁊ intuitu sp̄leti atq̄ imobiles
pdurantes nec casib⁹ deiecti p̄sentibus.
nec p̄sp̄r furerim⁹ elati. v̄c̄q̄ velut cadu
ca ⁊ moxtransuntia contemplantes.
- E**xplícit de sp̄tu tristie liber no
nus. **I**ncipiunt capitula libri
decimi de spiritu accidie. **L. I.**
- R**oemium.
- ii Expositio accidie v̄lquez,
admodum serpat in corde
monachi. queve inferat menti
dispendia
- iii Quibus generib⁹ monachū su
peret accidia
- iv De accidia exccat mente ab om̄i
contemplatione virtutū
- v De dupler accidia sit in pugna.
- vi Hi qui ab accidia ceperint vinc̄
quatinus collabant̄
- vii Testimonia apli ⁊ sp̄ni accidie
- viii De necesse sit in quietū esse eūz qui
ope manū sua ⁊ non vult esse
contentis.
- ix De non solū apls sed etiā hi qui
cū illo erāt māib⁹ suis opati sūt
- x De ob h̄ manib⁹ suis apls opat⁹
sit vt nob̄ opādi p̄teret exēplū.
- xi De non solū exēplo sed etiā verbis
p̄dicans monuerit operari.
- xii De eodem
- xiii De eo q̄ dicit audiūim⁹ enī int̄
ros quosdā ambulare inq̄ete.
- xv De multa via amputet opatio
- xvi De humanitate etiā oiosis ⁊ ne
glientibus impartienda.
- xvii De non odij causa sed dilectiōis
eos q̄ delinquit corripe debet⁹
- xviii Diversa testimonia quib⁹ apls
precipit operari debere vel ipse
operatus fuisse monstrare
- xix De tm̄ opatis sit apls q̄stū nō
sibi soli sed etiā his qui cum eo
erant posset sufficere
- xx Quēadmodū itelligi debet bea
tius est magis dare q̄z acciperē

Liber. X.

- xx Defratre desidioso q̄ alios egre
di de cenobio sollicitabat.
- xxi Diversa testimonia de salomo ⁊
ne contra accidiam.
- xxii De p̄ egyptū fratres ita suis ma
nibus opant̄ vt non solū pro
prijs necessitatib⁹ satissaciant.
sed etiā bis qui in carceribus
sunt subministrent.
- xxiii De occī causa faciat in partib⁹ oc
cidēt q̄ nō eē cenobia mōactoz
- xxiv De abbate paulo q̄ singulānnis
omne opus manū suarū igne
supposito concremanit
- xxv Verba abbatis moyli q̄ dixerit
mibi de remedio accidie
- E**xplícunt capitula. **I**ncepit li
ber decimus de spiritu accidie.
- L**ap. primum

Eccl̄i⁹ no
bis certamen est qđ
Greci akedian vo
cāt. quā nos tedium
sine anxietatē cordis
possimus nuncpa
re. Affinis h̄ tristie ⁊ v̄ḡ marie ac soli
taris magi exta ⁊ i beremo cōmorātib⁹
festio; bōsq̄ ac frequēs marie circa horā
sextam monachū inq̄etans. vt quedā fe
bus ingruens tpe prestituto. ardentissi
mos estus accensionū sua ⁊. solitis ac sta
tutis horis aīe inferens egrotanti. Deni
q̄z nonnulli senum bunc esse p̄nunciant
meridianū demonez. q̄ in psalmo nona
gesimo nuncupat.

Expositio accidię vel quemad
modum serpat in corde mona
chi queve inferat menti dispen
dis.

Lap. ii.

Ali cū miserabile oblederit mē
tem. horrore loci. fastidiū celle.
fratrū q̄z qui cū eo vel eminus
cōmorant̄. tanq̄ neglientiū ac minus
spiritualium aspernationem gignit atq̄
contemptum. Ad omne q̄z opus qđ in
tra septa sui cubilis est facit desidez ⁊ in